

[Weikop.]

sådan, at interessen for rationaliseringen er levende hos alle medarbejdere, fordi varerne flyder ind i en jævn strøm uden forsinkelser, uden ærgrelser over forkerte kvaliteter og behandles på et helt moderne maskineri lettere og hurtigere end nogensinde før.

Det står der. Man skulle næsten tro, at det var det ærede medlem hr. Anker Lau, der havde sagt det. (*H. C. Hansen*: Det er vel ikke metervarerne?). Det er det netop, og derfor glæder det mig naturligvis, at jeg kan læse i „Social-Demokraten“, hvor godt og fremragende det hele er. Det ærede medlem må huske på, at det er en fremtrædende leder af foretagendet, der siger dette, og huske på, at han er knyttet til socialdemokratiet, og jeg ved, at denne mand må have en betydelig indsigt i sådanne forhold; han har været talsmand for arbejderbevægelsens erhvervsråd adskillige gange.

Man vil altså heraf se, at virkningerne af denne liberalisering, hvor det i hvert fald var ganske betragtelige beløb, det drejede sig om, har fundet nåde for selv „Social-Demokraten“s øjne. Jeg regner med, at det, der står i „Social-Demokraten“, er rigtigt, at det ikke er Morten Koreh.

Jeg håber derfor, at ministeren nu vil gå videre ad liberaliseringens vej, hvor dette er muligt, og jeg vil også udtale det håb, at vareforsyningslovens bemyndigelse i fremtiden vil blive brugt mindst muligt, for hvis det bliver tilfældet, vil det være et tegn på, at vore betalingsforhold og tilførsler af nødvendige råvarer er blevet betydelig forbedret og forhåbentlig varigt forbedret.

Jeg skal derfor anbefale det af ministeren stillede forslag om forlængelse af vareforsyningsloven.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det billede, handelsministeren tegnede af valutastillingen ved fremsættelsen af vareforsyningsloven, havde jo i år en noget lysere undertone, end tilfældet har været i flere år, og det er der vel også et vist grundlag for. Jeg deler dog i høj grad handelsministerens opfattelse, at man må advare imod at overvurdere forbedringen af valutastillingen. Jeg ved ikke, om handelsministerens advarsel i særlig grad tog sigte på statsministeren, som jo ofte fremsætter meget optimistiske synspunkter med hensyn til landets økonomiske situation, eller den tog sigte på det ærede medlem hr. Anker Lau, som ingenlunde står tilbage for statsministeren i så henseende.

Det ærede medlem hr. Anker Lau talte gang på gang om, at nu har vi jo opnået balance. Det er dog kun udfra det synspunkt,

at et underskud på 350 mill. kr. anser det ærede medlem for balance. Man kan nok få balance på indtægts- og udgiftssiden, når man har et udligningsbeløb at føre over, men at føle sig særlig tryk ved en balance, der slutter med et underskud af den størrelse, synes jeg ikke der er så meget grundlag for. Men hvem nu end ministeren har tænkt på med sine advarende ord, så tror jeg, han har ret i den betragtning, at man ikke, før længere tid er gået, skal føle sig altfor sikker på, at de sidste måneders bedring i handelsbalancen er holdbar. Der er noget, der tyder på, at der er ved at være opnået en vis stabilitet i landets økonomi, og det var jo også formålet med de mange kriseforanstaltninger, som rigsdagen for et år siden gennemførte, og hvorved der blev pålagt befolkningen meget store skatter og byrder af forskellig art.

Det ærede medlem hr. Anker Lau siger, at han også i fjor, da valutaloven blev vedtaget, så meget optimistisk på tingene, fordi han regnede med, at de foranstaltninger, vi gennemførte, skulle bedre den økonomiske stilling i landet. Jeg kan ikke rigtig få det til at rime med, at vi vedtog valutaloven på et tidspunkt, da de økonomiske love ikke var behandlet, og det ærede medlem slet ikke havde nogen anelse om, hvad de kom til at gå ud på. Men det ærede medlem er som sagt altid optimistisk, både før vi gennemfører de foranstaltninger, man skal støtte sig til, og bagefter. De forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som rigsdagen gennemførte i fjor, virker imidlertid og har virket, og dertil kommer så i de sidste måneder et begyndende prisfald udefra på nogle vigtige råvaregrupper. Jeg tror nu ikke, man skal regne med noget stort prisfald, men selv en lille nedgang i importpriserne på nogle varegrupper vil kunne få gunstig indvirkning på prisudviklingen her i landet. Man må dog stadig have for øje, at landets økonomiske stilling fremdeles er yderst anspændt.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen tegnede et mørkt billede af forholdene i andre lande i Europa og oplyste, hvordan man der så sig nødsaget til at gennemføre meget drastiske foranstaltninger for at begrænse befolkningens forbrug, og han havde ret i den betragtning. Oprustningen, som går over verden, tvinger Danmark og andre lande til at træffe foranstaltninger, som vil være ubehagelige for befolkningen. Enten man synes om det eller ej, er det en kendsgerning, man ikke kommer uden om, og så længe denne oprustning foregår i det tempo, som den foregår i nu, tror jeg, vi skal være var-